

regering de opdracht zou zijn te geven, zijn gezag hier uit te oefenen in overeenstemming met het CIW¹ – een tekenend besluit: tekenend voor het tekort aan inzicht in de positie van generaal Kruls en niet minder tekenend voor de pretenties van het Comité. Van Kooten ging naar de prins, kreeg van deze te horen dat hij met zijn denkbeelden aan het verkeerde adres was en liet na terugkeer in Maastricht niets van zich horen. 'Intussen', aldus de notulen van de volgende vergadering, 5 oktober, 'kan de voorzitter' (de Maastrichtse bankdirecteur G. J. Kuiper, een uitzonderlijk lastige man die in de lente van '44 grote moeilijkheden had gehad met de leiding van het Nationaal Steunfonds, welker werkwijze hij onverantwoordelijk had geacht)

'mededelen dat er voldoende tekenen zijn voor een goede samenwerking tussen overheid en CIW. Dit blijkt o.a. uit de uitnodiging, door het Militair Gezag gedaan aan het CIW, om advies uit te brengen betreffende de benoeming van een aantal hoofden van afdelingen, die als eerste medewerkers de taak van het Militair Gezag voor de provincie Limburg zullen moeten helpen vervullen'² –

'advies'; Schürmann had de beslissing aan zich gehouden.

In de tweede week van oktober bracht Kuiper bezoeken aan Heerlen en Eindhoven waar hij in bijeenkomsten van illegale werkers (in Heerlen stond de vergadering onder leiding van majoor Nicolas, de militaire commissaris voor de Mijnstreek, in Eindhoven onder leiding van Gelderblom, het lid van de Top van het Nationaal Steunfonds met wie Kuiper overhoop had gelegen) kon vertellen wat het CIW in Maastricht deed: het bevoegd gezag adviseren. Maar hij had verderstreckende plannen (dat bleek al uit het feit dat hij wenste dat het CIW een vetorecht zou krijgen ten aanzien van het gehele beleid van het Militair Gezag). Samen met dr. A. Kessen, de Maastrichtse gemeente-archivaris die in het CIW een van de twee vertegenwoordigers was van de OD, had hij een rapport geschreven, dat als volgt luidde:

'De conclusie waartoe een objectief beschouwer op het ogenblik zou moeten komen, is, kort weergegeven, deze:

1. Ons volk verheugt zich over de herkregen vrijheid, maar weet vooralsnog deze vrijheid niet effectief te benutten.
2. Er zijn maar heel enkele punten waaromtrent algemene overeenstemming bestaat, nl. dat het oude in het culturele, economische en politieke leven moet

¹ CIW, district-Maastricht: Notulen vergadering van 29 sept. 1944, p. 4 (Doc I-300 B, a-1). ² A.v.: a.v., 5 okt. 1944, p. 6 (a.v.).